

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี

The Study of Factors Affecting Decision to Study in Higher Education Level at Dhurakij Pundit University of Undergraduate Students

ธัญยากร ช่วยทุกข์เพื่อน*

Thunyakorn Chuaytukpuan*

* อาจารย์ประจำ กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

* Instructor, Faculty of Applied Science, Dhurakij Pundit University

* Email: chuaytukpuan@dpu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษา และเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษา จำแนกตามเพศ คณะที่สังกัด ก่อนและหลังเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษา ทั้ง 12 คณะ ของมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ปีการศึกษา 2556 จำนวน 954 คน โดยมีวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบเจาะจงเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ 1) สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) แบบประมาณค่า 5 ระดับ และ 3) แบบสอบถามปลายเปิด

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต จากมากไปน้อย 3 ลำดับ คือ 1.ปัจจัยด้านหลักสูตร 2.ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนและ 3.ปัจจัยด้านสวัสดิการและการบริการ

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษา จำแนกตามเพศ ก่อนเข้าเรียนและหลังเข้าเรียนมีความคิดเห็นของปัจจัย ไม่สอดคล้องกัน แต่เมื่อจำแนกตามคณะที่สังกัดมีความคิดเห็นของปัจจัยสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่

3. เมื่อพิจารณาในภาพรวม ทั้งจำแนกตามเพศ คณะที่สังกัด ก่อนและหลังเข้าเรียนพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตคือปัจจัยด้านหลักสูตร และปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน

คำสำคัญ : ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียน นักศึกษาระดับปริญญาตรี

Abstract

This research aims to study the opinions of undergraduate students concerning the factors affecting decision to study in higher education level and compare of those factors by students' gender, affiliated faculty, before and after admission to Dhurakij Pundit University.

The samples used in this study were 954 undergraduate students from all faculties at Dhurakij Pundit University during academic year 2013. The method used for sampling was purposive sampling. The data collection consists of 1) General information of respondents, 2) five rating scale, and 3) open-ended questionnaire regarding to the factors affecting decision to study in higher education level at Dhurakij Pundit University.

The results are consistently shown that :

1. Undergraduate students have an opinion about factors affecting decision to study in higher education level at Dhurakij Pundit University are 1) curriculum, 2) instructors, and 3) welfare and services respectively.

2. Factors affecting decision to study in higher education level by students' gender, before and after admission are not consistent, But are mostly consistent by affiliated faculty.

3. Overall, By students' gender, affiliated faculty, before and after admission consistently shown that the factors affecting decision to study in higher education level at Dhurakij Pundit University are curriculum and instructors.

Keywords: Factors Affecting Decision to Study, Undergraduate Students

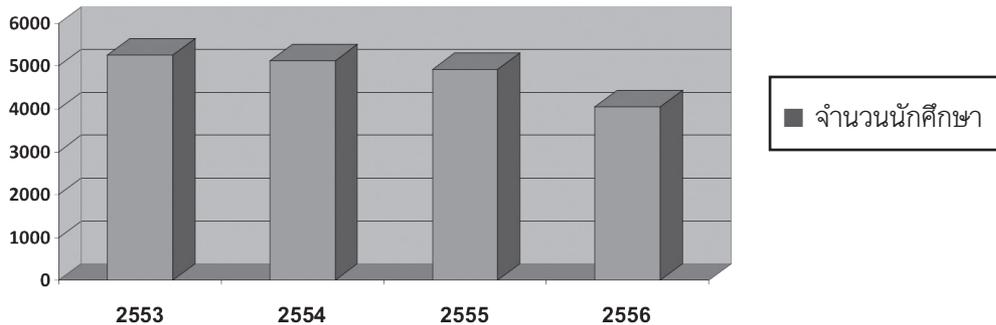
บทนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ มีความรู้ มีคุณธรรมและจริยธรรม สามารถปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้ และดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ดังนั้นประเทศไทยที่ประกอบด้วยกำลังคนที่มีการศึกษาสูง ประชาชนย่อมมีสติปัญญาและความคิดสร้างสรรค์มากเป็นเงาตามตัว (รุ่ง แก้วแดง, 2543, น.45) ในการพัฒนาการศึกษาของประเทศจะประสบความสำเร็จได้ จำเป็นต้องมีการวางแผนและดำเนินการเชิงรุกที่ตีพร้อมด้วย นั้นหมายความว่าให้ความสำคัญกับการคาดการณ์แนวโน้มอนาคตทางการศึกษาเพื่อนำมาใช้ประกอบการจัดการเรียนการสอนให้ได้สอดคล้องตามสภาพการเปลี่ยนแปลง หลีกเลี่ยงอุปสรรคปัญหา และใช้ประโยชน์สูงสุดจากแนวโน้มอนาคตที่จะมาถึง ปัจจุบันแนวโน้มทางการศึกษาได้ถูกพัฒนาขึ้นมาก ซึ่งเป็นกระแสทำให้ผู้ปกครอง นักเรียน นักศึกษา เกิดความกระตือรือร้น พยายามหาทางศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น เพื่อพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ นำไปสู่การแข่งขันในช่วงชีวิตวัยทำงาน การเลือกงานอาชีพ ตำแหน่งที่มีความเหมาะสม รายได้ที่เพิ่มขึ้น ตลอดจนเป็นที่ยอมรับจากเพื่อนฝูง ชุมชนและสังคม(ฉัตรชัย อินทลั้งษ์ และคณะ, 2552, น. 1)

ในปัจจุบันประเทศไทยมีสถาบันอุดมศึกษาเป็นจำนวนมากทั้งมหาวิทยาลัยของรัฐบาล มหาวิทยาลัยเอกชนและสถาบันอุดมศึกษาภาครัฐบาลในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการที่เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา จึงกล่าวได้ว่าการเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาไปทั่วประเทศ และเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่ประชาชนเป็นอย่างมาก ด้วยเหตุนี้จึงส่งผลให้เกิดการแข่งขันทางการศึกษาตามมาในแต่ละสถาบันจะมีการใช้กลยุทธ์ต่างๆ เพื่อรับผู้เรียนเข้าศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายและแผนการรับ ในขณะที่เดียวกันก็เปิดโอกาสและทางเลือกให้แก่ผู้เรียนมากขึ้นเช่นกัน

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาอีกแห่งหนึ่ง ที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2511 ภายใต้เจตนารมณ์ของ ดร.ไสว สุทธิพิทักษ์ และอาจารย์สนั่น เกตุทัต และเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกในประเทศไทยที่ได้รับรอง ISO 9001 : 2008 ทั้งระบบทุกคณะวิชา ทุกหน่วยงาน ในองค์กร มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ถือเป็นมหาวิทยาลัยที่มีสภาวะแวดล้อมสวยงามที่สุดแห่งหนึ่งของสถานศึกษาในประเทศไทย ภายใต้ปรัชญาการดำเนินงานที่ว่า “นักธุรกิจเป็นผู้สร้างชาติ” โดยมี ดร.อรรณ ธรรมโน เป็นนายกสภามหาวิทยาลัย และ รศ.ดร.วราภรณ์ สยามโกเศศ เป็นอธิการบดี พร้อมกับสโลแกนใหม่ที่ว่า Progressive University หรือมหาวิทยาลัยแห่งอนาคตที่มุ่งสร้างโอกาส และสร้างอนาคตให้กับนักศึกษาทุกคน (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี, 2556) โดยเป็นมหาวิทยาลัยอีกทางเลือกหนึ่งแก่ผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนจะเลือกเรียนในสถาบันการศึกษาใดๆนั้นย่อมมีปัจจัยในการเลือกเรียนแตกต่างกัน อาจจะมาจากปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของสถาบัน ด้านสิ่งแวดล้อม ด้านหลักสูตร ฯลฯ

ตลอดระยะเวลาตั้งแต่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้มีการเปิดการเรียนการสอนทั้ง 12 คณะ เมื่อสำรวจสถิติระหว่างปีการศึกษา 2553-2556 พบว่า จำนวนนักศึกษาเข้าใหม่ในปีการศึกษา 2553-2556 มีจำนวน 5,252 คน, 5,121 คน, 4,925 คน และ 4,050 คนตามลำดับ (ฝ่ายทะเบียนและประมวลผล มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต, 2556) จากสถิติพบว่า จำนวนนักศึกษาลดลงอย่างต่อเนื่องจากปีการศึกษา 2553- 2556 ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 แสดงจำนวนนักศึกษาเข้าใหม่ ระหว่างปีการศึกษา 2553-2556

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ซึ่งผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยเพื่อจะได้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต และเป็นการรวบรวมข้อมูลไปใช้ในการแก้ปัญหาการลดลงของนักศึกษา อีกทั้งยังเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดโครงการแนะแนวนักเรียน ในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย และยังเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดโปรแกรมการศึกษา การเปิดสาขาที่นักเรียนสนใจ และปรับปรุงคุณภาพบัณฑิตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามเพศและคณะที่สังกัด
3. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ก่อนและหลังเข้าเรียน

เครื่องมือและวิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้เป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปีที่ 1 เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งประกอบด้วย 1.ปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย 2.ปัจจัยด้านหลักสูตร 3.ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน 4.ปัจจัยด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน 5.ปัจจัยด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม 6.ปัจจัยด้านสวัสดิการและการบริการ 7. ปัจจัยด้านการประชาสัมพันธ์ และ 8. ปัจจัยด้านค่านิยมแบบสอบถามแบ่งเป็น 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นแบบตรวจสอบ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) สอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ทั้ง 8 ปัจจัย

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ลักษณะของแบบสอบถามจะเป็นแบบการเติมความคิดเห็น

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 4,050 คน กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. คณะบริหารธุรกิจ 8 สาขาวิชา 1,175 คน
2. คณะการบัญชี 1 สาขาวิชา 342 คน
3. คณะเศรษฐศาสตร์ 1 สาขาวิชา 29 คน
4. คณะนิติศาสตร์ปริทัศน์ พนมยงค์ 1 สาขาวิชา 167 คน
5. คณะศิลปศาสตร์ 4 สาขาวิชา 242 คน
6. คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ 2 สาขาวิชา 97 คน
7. คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม 2 สาขาวิชา 312 คน
8. คณะนิเทศศาสตร์ 6 สาขาวิชา 608 คน
9. คณะวิศวกรรมศาสตร์ 5 สาขาวิชา 215 คน
10. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ 3 สาขาวิชา 286 คน
11. คณะศิลปกรรมศาสตร์ 4 สาขาวิชา 315 คน
12. คณะรัฐประศาสนศาสตร์ 2 สาขาวิชา 262 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2556 กำลังศึกษาในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กลุ่มนักศึกษาได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง และแยกตามคณะโดยใช้เกณฑ์ค่าร้อยละของประชากร จำนวน 954 คน คิดเป็นร้อยละ 23.55 ของประชากรทั้งหมด มีความสอดคล้องกับเกณฑ์การสุ่มตัวอย่างที่มีประชากรจำนวนเป็นร้อยละ สุ่มมาไม่น้อยกว่า 15-30 เปอร์เซ็นต์ของประชากร หรือ 25 เปอร์เซ็นต์ของประชากร และประชากรจำนวนเป็นพัน สุ่มมาไม่น้อยกว่า 10-15 เปอร์เซ็นต์ของประชากร (วาโร พึ่งสวัสดิ์, 2551, น.187-188) ซึ่งผู้วิจัยได้พิจารณาแยกตามคณะโดยค่าร้อยละคิดจากจำนวนประชากรในคณะนั้นๆ มีรายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามคณะ

ประชากร	จำนวนประชากร	ขนาดตัวอย่าง	ร้อยละ
1. คณะบริหารธุรกิจ	1,175	213	18.13
2. คณะการบัญชี	342	105	30.70
3. คณะเศรษฐศาสตร์	29	17	58.62
4. คณะนิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์	167	39	23.35
5. คณะศิลปศาสตร์	242	93	38.43
6. คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์	97	27	27.84
7. คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม	312	58	18.59
8. คณะนิเทศศาสตร์	608	112	18.42
9. คณะวิศวกรรมศาสตร์	215	83	38.60
10. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ	286	61	21.33
11. คณะศิลปกรรมศาสตร์	315	61	19.36
12. คณะรัฐประศาสนศาสตร์	262	85	32.44

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือและการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การสร้างแบบสอบถาม

1. ศึกษาทฤษฎี หลักการ และแนวคิดจากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่มีลักษณะใกล้เคียงกันเพื่อนำข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ มาใช้วิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษา แล้วนำมากำหนดเป็นกรอบและขอบเขตของเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาค้นคว้าแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม จากตำราและเอกสารงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยแล้วนำมาปรับปรุงให้สอดคล้องกับนิยามตัวแปรของงานวิจัย

3. รวบรวมข้อมูลจากการศึกษาตามข้อ 1 และ 2 และนำข้อมูลที่ได้มาประมวลเป็นหลักในการสร้างข้อคำถามในแบบสอบถามของแต่ละฉบับ

4. สร้างแบบสอบถาม เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยแบบสอบถามที่สร้างขึ้นจะแบ่งเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

5. นำข้อคำถามในแบบสอบถามที่สร้างเสร็จ เสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ในการประเมินความเที่ยงตรงเชิงพิณิจ (Face Validity) ความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ โดยใช้แบบวัดค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 จากนั้นผู้วิจัยดำเนินการแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

6. นำแบบสอบถามที่ได้แก้ไขปรับปรุง และผ่านการพิจารณาตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน จากนั้นนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538,น.200-201) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.96

ขั้นที่ 2 การเก็บรวบรวมข้อมูล

นำแบบสอบถามที่ได้จากขั้นที่ 1 ไปสอบถามยังกลุ่มตัวอย่างทั้ง 12 คณะ ในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง
2. รวบรวมแบบสอบถามคืนหลังจากนักศึกษา ตอบแบบสอบถามเสร็จ ได้แบบสอบถามกลับคืนมาทั้งหมดจำนวน 954 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพ และข้อมูลบางประการของผู้ตอบแบบสอบถามใช้การวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และการหาค่าร้อยละ

2. ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ใช้การวิเคราะห์ทางสถิติโดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสัมประสิทธิ์ของความผันแปร (C.V.) ซึ่งใช้เกณฑ์ในการพิจารณาของเบสท์ (Best,1989,p.196) ดังนี้

- 4.50 – 5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3.50 – 4.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
- 2.50 – 3.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
- 1.50 – 2.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

โดยพิจารณาเป็นรายข้อ รายด้าน และในภาพรวม โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ย และค่าสัมประสิทธิ์ของความผันแปร มากที่สุด ถือว่าเป็นข้อที่เป็นปัจจัยอันดับแรก

3. ตอนที่ 3 แบบสอบถามข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ใช้การวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ และการหาค่าร้อยละ ใช้การนำเสนอในรูปแบบบรรยาย

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับค่าเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์ของความผันแปร ของปัจจัยในด้านต่างๆตามความคิดเห็นของนักศึกษา ในภาพรวมแสดงในตารางที่ 2 ตารางที่ 2 แสดงความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษา

ปัจจัย	n = 954			ระดับความคิดเห็น
	\bar{X}	S.D.	C.V.	
1. ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	3.66	0.51	13.98	มาก
2. ด้านหลักสูตร	3.86	0.53	13.73	มาก
3. ด้านอาจารย์ผู้สอน	3.90	0.56	14.44	มาก
4. ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน	3.83	0.63	16.54	มาก
5. ด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม	3.84	0.60	15.74	มาก
6. ด้านสวัสดิการและการบริการ	3.91	0.64	16.49	มาก
7. ด้านการประชาสัมพันธ์	3.57	0.79	22.05	มาก
8. ด้านค่านิยม	3.23	0.92	28.42	ปานกลาง
รวม	3.73	0.44	11.79	มาก

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นจำแนกตามเพศ แสดงในตารางที่ 3 ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษา ระหว่างเพศชายและเพศหญิง

ปัจจัย	\bar{X}		S.D.		C.V.		ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น
	ช.	ญ.	ช.	ญ.	ช.	ญ.	
1. ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย	3.64	3.67	0.52	0.51	14.20	13.85	สอดคล้อง
2. ด้านหลักสูตร	3.77	3.90	0.51	0.54	13.39	13.76	สอดคล้อง
3. ด้านอาจารย์ผู้สอน	3.81	3.95	0.55	0.56	14.57	14.26	สอดคล้อง
4. ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน	3.71	3.89	0.58	0.65	15.71	16.72	สอดคล้อง
5. ด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม	3.71	3.91	0.59	0.60	15.79	15.42	สอดคล้อง
6. ด้านสวัสดิการและการบริการ	3.86	3.93	0.64	0.65	16.54	16.45	สอดคล้อง
7. ด้านการประชาสัมพันธ์	3.55	3.59	0.82	0.77	23.13	21.45	สอดคล้อง
8. ด้านค่านิยม	3.32	3.18	0.92	0.91	27.81	28.68	สอดคล้อง
รวม	3.68	3.76	0.43	0.44	11.77	11.75	สอดคล้อง

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นจำแนกตามคณะที่สังกัด ต่อปัจจัยในด้านต่างๆโดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าสัมประสิทธิ์ของความผันแปรเป็นตัวเปรียบเทียบพบว่า ปัจจัยอันดับแรกที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษา เมื่อจำแนกตามคณะ มีความสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ โดยแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แสดงปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษา จำแนกตามคณะที่สังกัด

ปัจจัย	คณะ
ด้านหลักสูตร	1. คณะบริหารธุรกิจ 2. คณะเศรษฐศาสตร์ 3. คณะศิลปศาสตร์ 4. คณะวิศวกรรมศาสตร์ 5. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ
ด้านอาจารย์ผู้สอน	1. คณะการบัญชี 2. คณะนิติศาสตร์ปริธี พนมยงค์ 3. คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม 4. คณะรัฐประศาสนศาสตร์
ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน	1. คณะวิทยาศาสตร์ประยุกต์ 2. คณะนิเทศศาสตร์
ด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม	คณะศิลปกรรมศาสตร์

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็น ก่อนและหลังเข้าเรียนต่อปัจจัยในด้านต่างๆ โดยใช้ค่าเฉลี่ยและค่าสัมประสิทธิ์ของความผันแปรเป็นตัวเปรียบเทียบซึ่งเรียงลำดับความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษา ที่มีผลจากมากไปน้อยใน 3 อันดับแรก แสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 แสดงลำดับของปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษา ก่อนและหลังเข้าเรียน โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าสัมประสิทธิ์ของความผันแปร เป็นตัวเปรียบเทียบ

ก่อนเข้าเรียน	หลังเข้าเรียน
1. ด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย 2. ด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม 3. ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน	1. ด้านอาจารย์ผู้สอน 2. ด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม 3. ด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียน

สรุปผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษา ที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สรุปได้ดังนี้

1. สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม พบว่าเป็น นักศึกษาชายจำนวน 340 คน คิดเป็นร้อยละ 35.64 นักศึกษาหญิงจำนวน 614 คน คิดเป็นร้อยละ 64.36 และเรียนอยู่ในระดับชั้นภาคปกติ 4 ปี ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนามาจากกรุงเทพฯ และปริมณฑล จบมาจากสายวิชาชีพ และต้องการศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเอกชน

2. ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษา ที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต โดย ใช้ค่าเฉลี่ยและค่าสัมประสิทธิ์ของความผันแปร เป็นตัวเปรียบเทียบใน 3 อันดับแรก คือ

1) ปัจจัยด้านหลักสูตร โดยเห็นว่ามหาวิทยาลัยมีหลักสูตรที่เมื่อเรียนจบแล้วสามารถ ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้

2) ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน โดยเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถ

3) ปัจจัยด้านสวัสดิการและการบริการ โดยเห็นว่า มีแหล่งเงินทุนสนับสนุนการศึกษา เช่น กองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา(กยศ.)/ทุนเฉพาะกิจอื่นๆ

3. ผลเปรียบเทียบคะแนนปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำแนกตามเพศและคณะที่สังกัด สรุปได้ดังนี้

3.1 การเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียน ในระดับอุดมศึกษา ระหว่างเพศชายและเพศหญิง เมื่อพิจารณาลำดับความสำคัญแต่ละปัจจัยโดยใช้ ค่าเฉลี่ย และค่าสัมประสิทธิ์ของความผันแปร เป็นตัวเปรียบเทียบ พบว่าระหว่างเพศชายและ เพศหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษา ไม่สอดคล้องกัน โดยเพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านหลักสูตร เป็นปัจจัยแรก ส่วนเพศหญิงมีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน เป็นปัจจัยแรก

3.2 การเปรียบเทียบลำดับความสำคัญของความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มี ผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษา โดยจำแนกตามคณะที่สังกัด โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่า สัมประสิทธิ์ของความผันแปรเป็นตัวเปรียบเทียบ มีความสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ คือ

1) ปัจจัยด้านหลักสูตรสอดคล้องกัน 5 คณะ ได้แก่ 1. คณะบริหารธุรกิจ 2.คณะเศรษฐศาสตร์ 3.คณะศิลปศาสตร์ 4. คณะวิศวกรรมศาสตร์ และ5. คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ

2) ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอนสอดคล้องกัน 4 คณะ ได้แก่ 1. คณะการบัญชี 2. คณะนิติศาสตร์ปริติ พนมยงค์ 3.คณะการท่องเที่ยวและการโรงแรม และ4.คณะรัฐประศาสนศาสตร์

3) ปัจจัยด้านสื่อและอุปกรณ์การเรียนสอดคล้องกัน 2 คณะ ได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์ ประยุกต์และคณะนิเทศศาสตร์

4) ปัจจัยด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม 1 คณะ คือ คณะศิลปกรรมศาสตร์

4. ผลการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ก่อนและหลังเข้าเรียน เมื่อพิจารณาลำดับความคิดเห็นของแต่ละปัจจัย โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าสัมประสิทธิ์ของความผันแปรเป็น ตัวเปรียบเทียบพบว่า ระหว่างก่อนเข้าเรียนและหลังเข้าเรียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัย ไม่สอดคล้องกัน โดยก่อนเข้าเรียนนักศึกษามีความคิดเห็นว่าปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าเรียนที่ มหาวิทยาลัยคือปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ส่วนหลังเข้าเรียน นักศึกษามีความคิดเห็นว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยคือปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน

5. เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตในภาพรวม ทั้งจำแนกตามเพศ คณะที่สังกัด ก่อนและหลังเข้าเรียน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต คือ ปัจจัยด้านหลักสูตร และปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน

อภิปรายผล

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า มีประเด็นสำคัญที่จะนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. ตามข้อค้นพบจากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่สำคัญที่สุดที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คือ ปัจจัยด้านหลักสูตร โดยเห็นว่ามหาวิทยาลัยมีหลักสูตรที่เมื่อเรียนจบแล้วสามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นได้เป็นความสำคัญอันดับแรกซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทางจิตวิทยาของมาสโลว์ (Maslow, 1954 อ้างถึงใน วินัยเพชรช้วย, 2551) ที่ว่าด้วยเรื่องของความต้องการของมนุษย์ที่มีความต้องการได้รับการยอมรับนับถือจากสังคมภายนอกเป็นแรงจูงใจให้เกิดความเชื่อมั่นในการศึกษาและการประกอบวิชาชีพ อีกทั้งหลักสูตรที่เปิดสอนเป็นที่ได้รับความนิยม เนื้อหาวิชาที่กำหนดในหลักสูตรสามารถประยุกต์ ให้เข้ากับสภาวะสังคม และการประกอบอาชีพได้ดี อีกทั้งในปัจจุบันในการจัดการศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษานั้น ให้ความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องหลักสูตรมากที่สุด เนื่องจากหลักสูตรจะเป็นตัวกำหนดและเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน โดยเห็นได้จากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้จัดทำประกาศกระทรวงศึกษาธิการเรื่อง กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ (TQF) เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตร จัดการเรียนการสอน และจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ เพื่อมุ่งเน้นประกันคุณภาพบัณฑิตด้วยการกำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา, 2557) และสอดคล้องกับทฤษฎีธรรม ธีระกุลและคณะ(2553) ที่ศึกษาลำดับความสำคัญ เปรียบเทียบความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยทักษิณ จากนิสิตระดับบัณฑิตศึกษา ชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2553 พบว่า ลำดับความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยทักษิณ จากปัจจัยทั้ง 7 ด้าน ด้านหลักสูตรเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด

2. ตามข้อค้นพบจากการศึกษา พบว่า ปัจจัยอันดับสองที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คือ ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน โดยเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ความสามารถ เป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากคณาจารย์ที่สอนเป็นผู้มีความรู้ ความชำนาญตรงกับสาขาที่สอน อีกทั้งมีชื่อเสียงและประสบการณ์ และมีคุณวุฒิทางด้านวิชาการ สอดคล้องกับ อับสร บุษพา (2555,น.60) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยทางด้านบุคคล ได้แก่ อาจารย์มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี และมีคุณภาพ เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่มากที่สุด และสอดคล้องกับพิมพ์พร ธรรมวิহারคุณ (2552,น.90) ที่ได้ศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาการบัญชี หลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันเกษม พบว่า ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาบัญชี คือ ครูอาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนมีความรู้ความสามารถทางวิชาการสูง มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ได้ดี

3. ตามข้อค้นพบจากการศึกษา พบว่า ปัจจัยอันดับสามที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คือ ปัจจัยด้านสวัสดิการและการบริการ โดยเห็นว่า มีแหล่งเงินทุนสนับสนุนการศึกษา เช่น กองทุนให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา(กยศ.) / ทุนเฉพาะกิจอื่นๆ เป็นความสำคัญอันดับแรก ทั้งนี้เนื่องมาจากทางมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ได้มีทุนสนับสนุนทางการศึกษาหลายช่องทาง ซึ่งเหมาะสำหรับนักศึกษาที่ต้องการเรียนแต่ขาดทุนทรัพย์ เหมือนเป็นการเปิดโอกาสทางการศึกษาให้กับผู้ที่ต้องการศึกษามากขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากความแตกต่างทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของแต่ละครอบครัว ไม่เหมือนกัน ส่งผลให้ทัศนคติ ค่านิยมและความเชื่อของบุคคลจะแตกต่างกันออกไปตามฐานะทางเศรษฐกิจของแต่ละครอบครัว โดยครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ มักจะปลูกฝังให้บุตรหลานของตนมีความมุ่งมั่นในการศึกษาเพื่อไปประกอบอาชีพเพราะการศึกษาถือได้ว่าเป็นเครื่องมือในการเปิดโอกาสประกอบอาชีพที่ดี และสามารถลดการเลือกลำฐานะทางสังคมได้ ดังที่ อารังค์ อุดมไพจิตรกุล (2542,น.44) ได้ให้ทัศนะไว้ว่าการศึกษาคือปัจจัยอันสำคัญยิ่งของการเลื่อนชั้นทางสังคม เพราะการศึกษาเป็นปัจจัยที่ทำให้มีการจัดสรรผลประโยชน์มีความเป็นธรรมมากขึ้น ทำให้บุคคลมีโอกาสในการเลือกอาชีพได้

4. ตามข้อค้นพบจากการศึกษา พบว่าผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นโดยจำแนกตามคณะที่สังกัด ต่อปัจจัยในด้านต่างๆ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าสัมประสิทธิ์ของความผันแปรเป็นตัวเปรียบเทียบ มีความสอดคล้องกันเป็นส่วนใหญ่ และเมื่อเรียงลำดับความสอดคล้องจากมากไปน้อย จะได้ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาโดยจำแนกตามคณะที่สังกัด คือ 1. ปัจจัยด้านหลักสูตร 2. ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน 3. ปัจจัยด้านสื่ออุปกรณ์การเรียน และ 4. ปัจจัยด้านบรรยากาศและสิ่งแวดล้อม ตามลำดับ ซึ่งจะเห็นได้ว่านักศึกษาแต่ละคณะให้ความสำคัญกับการเลือกเรียนโดยพิจารณาจากความต้องการความรู้ หรือมีความสนใจพิเศษในหลักสูตร ตลอดจนความรู้สึกรักใคร่หรือทัศนคติที่ดีต่ออาจารย์ผู้สอน จะเห็นได้ว่าการเลือกปัจจัยนี้เป็นการเลือกที่เกิดขึ้นจากแรงจูงใจภายนอก มากกว่าแรงจูงใจภายใน ดังที่ อารี พันธุ์มณี (2542,น.181-182) กล่าวว่าแรงจูงใจสามารถแบ่งตามลักษณะของการแสดงออกทางพฤติกรรมได้ 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ 1.การจูงใจภายใน (Intrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลต้องการที่กระทำหรือเรียนรู้บางสิ่งบางอย่างด้วยตนเองไม่ต้องอาศัยการชักจูงจากสิ่งเร้าภายนอก และ 2.การจูงใจภายนอก (Extrinsic Motivation) เป็นสภาวะที่บุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าภายนอก และพฤติกรรมที่เกิดขึ้นจากการจูงใจภายในจะเป็นสิ่งที่ดีสำหรับการเรียนการสอน

5. เมื่อพิจารณาแต่ละปัจจัย โดยใช้ค่าเฉลี่ย และค่าสัมประสิทธิ์ของความผันแปรเป็นตัวเปรียบเทียบพบว่า ระหว่างก่อนเข้าเรียนและหลังเข้าเรียน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษา ไม่สอดคล้องกัน โดยก่อนเข้าเรียนนักศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยด้านภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย เป็นปัจจัยแรก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากในการพิจารณาการเลือกเรียนก่อนที่จะเข้ามาเรียนในแต่ละแห่งส่วนมากจะพิจารณาจากภาพลักษณ์ที่ดีของมหาวิทยาลัย ความมีชื่อเสียงและความเชื่อมั่นในมหาวิทยาลัยว่าเมื่อเรียนจบแล้วจะมีงานทำ กล่าวคือคุณภาพของมหาวิทยาลัยมีความสำคัญต่อการตัดสินใจเลือกมหาวิทยาลัยของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับบงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวานิช (2541) ที่กล่าวว่า คุณภาพของมหาวิทยาลัยเป็นแนวทางหนึ่งที่นักศึกษาและผู้ปกครองใช้พิจารณาและตัดสินใจ และสอดคล้องกับสุริยา เสียงเย็น (2550) ที่ได้ศึกษาปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียนในการส่งบุตรหลาน

เข้าศึกษาต่อโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจคือ ปัจจัยในด้านชื่อเสียงของสถานศึกษา อีกทั้งสอดคล้องกับสถาบันราชภัฏนครสวรรค์ (2546) ที่ได้ทำการศึกษาแนวโน้มและความต้องการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในสถาบันราชภัฏนครสวรรค์ พบว่า ปัจจัยที่มีผลคือ ปัจจัยในด้านชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ ในสามปัจจัยแรกคือ ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านอาจารย์ผู้สอน และปัจจัยด้านสวัสดิการและการบริการ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการรับสมัครนักศึกษาใหม่สามารถนำปัจจัยนี้เป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดโครงการแนะแนวนักเรียน ในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษา และเป็นแนวทางในการจัดการเกี่ยวกับการรับนักศึกษาในปีการศึกษาต่อไปได้

1.2 จากผลการวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาแยกตามคณะทั้ง 12 คณะในมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ แตกต่างกัน ดังนั้นทั้ง 12 คณะควรนำผลการศึกษานี้ไปเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการจัดโปรแกรมการศึกษา ในการเปิดสาขาที่นักเรียนสนใจเป็นแนวทางในการดึงดูดความสนใจของนักเรียนในแต่ละคณะอีกทั้งเป็นแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพบัณฑิตต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกเรียนในระดับอุดมศึกษาที่มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตฯ จากผู้ที่เกี่ยวข้องในส่วนต่างๆ เช่น ผู้ปกครอง สถานประกอบการ หน่วยงานภาครัฐ และภาคเอกชนที่นักศึกษาสังกัด หรือหน่วยงานที่จะต้องเป็นผู้ใช้บัณฑิตในอนาคต

2.2 ควรศึกษาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของบัณฑิตและบุคลิกภาพของบัณฑิต แต่ละคณะจากสถานประกอบการ หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน หรือหน่วยงานที่จะต้องเป็นผู้ใช้บัณฑิตในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- กันยา สุวรรณแสง. (2533). *การพัฒนาบุคลิกภาพและการปรับตัว*. กรุงเทพฯ : บำรุงสาสน์.
- เกรียงศักดิ์ แสงจันทร์ .(2549). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาต่อหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยบูรพา*.
ชลบุรี : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ฉัตรชัย อินทลิ่งษ์,ณพวรรณ สินธุศิริ,ดุษฎี เทียมเทศ,บุญมา สูงทรง, และปฐิม หนูนันต์. (2552). *ความต้องการศึกษาต่อและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ของนักศึกษาจังหวัดนครราชสีมา*.
นครราชสีมา : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.
- ทรงธรรม ชีระกุล, วันวิสาข์ แก้วสมบุญรณ์, เสาวนีย์ แสงสีด้า, วารุณี ทิพโอสถ, ศศิธร ดีใหญ่, และโสภิน วัฒนเมธาวิ (2553). *ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของมหาวิทยาลัยทักษิณ*. สงขลา : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- อัครงค์ อุดมไพจิตรกุล. (2542). *สังคมศาสตร์พื้นฐานการศึกษา*.
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย และสุวิมล ว่องวาณิช. (2541). *การวิเคราะห์การจัดอันดับมหาวิทยาลัยของประเทศในเอเชีย*. กรุงเทพฯ : เซเว่น พรินติ้งกรุ๊ป.
- พจมาศ กาญจนสุนทร. (2546). *การศึกษาแรงจูงใจในการเลือกเรียนวิชาชีพครูของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ .
- พิมพ์พร ธรรมวิহারคุณ. (2552). *ปัจจัยในการตัดสินใจเลือกเรียนสาขาวิชาการบัญชี หลักสูตรบริหารธุรกิจ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏจันเกษม*.
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันเกษม.
- ฝ่ายทะเบียนและประมวลผล.(2556). *จำนวนนักศึกษาเข้าใหม่ ระหว่างปีการศึกษา 2553-2556*.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- รุ่ง แก้วแดง. (2543). *การปฏิรูปการศึกษาไทยตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติในการปฏิรูปการศึกษา: แนวคิดและหลักการตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542*.
กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). *เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา*.
กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2551). *วิธีวิทยาการวิจัย*. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2556).*มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต*.
สืบค้นเมื่อ 7 ตุลาคม 2556,จาก<http://th.wikipedia.org>.
- วินัย เพชรช่วย. (2551). *พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตน*. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏสวนสุนันทา.
- สถาบันราชภัฏนครสวรรค์. (2546). *รายงานการวิจัย การศึกษาแนวโน้มและความต้องการเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาในสถาบันราชภัฏนครสวรรค์*.
นครสวรรค์: สถาบันราชภัฏนครสวรรค์.

- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2557). *กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ*. สืบค้นเมื่อ 12 มิถุนายน 2557, จาก <http://www.mua.go.th/users/tqf-hed/>.
- สุริยา เสียงเย็น. (2550). *ปัจจัยการตัดสินใจของผู้ปกครองนักเรียนในการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม*.
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- อัปสร บุษพา. (2555). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในคณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*. สืบค้นเมื่อ 12 มกราคม 2557, จาก <http://library.cmu.ac.th/faculty/econ>.
- อารี พันธุ์มณี. (2542). *จิตวิทยาการสอน* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: เลิฟ แอนด์ เพลส.
- Best, J. W. (1989). *Research in Education*. Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice – Hall.